

Nowi snajperzy i nowe karabiny Cahalu

#Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka #Wojska lądowe 19 lutego 2009

Podczas pokazu sprzętu w jednej z baz wojskowych Izrael ogłosił reorganizację pododdziałów strzelców wyborowych, a także oficjalnie potwierdził zakupy karabinów wyborowych H-S Precision HTH kalibru .338 Lapua Magnum.

Choć 8,6-mm karabin wyborowy H-S Precision HTR został zamówiony w połowie 2007, t

Podczas wystawy sprzętu wojskowego używanego podczas ostatnich starć z Hamasem w Strefie Gazy (zobacz: [Lądowa operacja Izraela w Strefie Gazy](#)) izraelskie siły zbrojne (Cahal) ogłosiły - ustami generała brygady Jossi Bahara - o reorganizacji pododdziałów snajperów. Wyciągnięto wnioski z doświadczeń konfliktu izraelsko-libańskiego z 2006 i zdecydowano o znaczącym zwiększeniu liczebności strzelców wyborowych w brygadach piechoty. Ponadto podjęto decyzję o zastąpieniu starszych modeli karabinów wyborowych nowymi, znacznie bardziej celnymi konstrukcjami. W miejscu dwóch drużyn snajperów na poziomie batalionu piechoty, pojawią dwa plutony, których żołnierze - w zależności od potrzeby - będą przydzielani do poszczególnych kompanii.

Do tej pory snajperzy działali zazwyczaj w ośmioosobowych zespołach, podzielonych na cztery pary, w których skład wchodzi strzelec i obserwator. Trzech snajperów w oddziale - w zależności od sytuacji - mogło być uzbrojonych w powtarzalne karabiny wyborowe - 7,62-mm niemieckie Mauser 86SR (duża partia tych konstrukcji, zastępujących starsze modele Mauser SP66, została zakupiona w latach 1996-1998), przy operacjach, w których strzelano na średnich dystansach lub - coraz częściej - amerykańskie M24, jeżeli planowano prowadzenie ognia na większych odległościach (w M24 istnieje możliwość dostosowania broni do silniejszej amunicji 7,62 mm x 67, czyli .300 Winchester Magnum). Możliwe jest również wykorzystanie nowych, zamówionych w ostatnich latach, 7,62-mm samopowtarzalnych karabinów SR-25 produkowanych przez Knight's Armament Co., które stopniowo mają wypierać Mausery 86SR z uzbrojenia. Strzelec z ostatniej pary zawsze wyposażony był w 12,7-mm wielkokalibrowy Barrett M82A1 i to właśnie ta konstrukcja ma być zastąpiona nowymi, amerykańskimi karabinami H-S Precision Pro-Series 2000 Heavy Tactical Rifle (HTR), strzelającymi nabojem 8,6 mm x 70 (.338 Lapua Magnum).

Podstawowy model karabinu H-S Precision Pro-Series 2000 Heavy Tactical Rifle. Izraelcz

Obserwatorzy uzbrojeni są w 5,56-mm karabinki automatyczne M16A1-E3 (M16A1 zmodyfikowane do standardu A2 i przystosowane do strzelania amunicją 5,56 x 45 NATO z 4,0-gramowym pociskiem), z celownikami optycznymi Trijicon ACOG 4x32,

dwójnogami Harrisa i poduszkami policzkowymi, oraz karabinkami M4 i CTAR-21 z zintegrowanymi celownikami kolimatorowymi i laserowymi wskaźnikami i podświetlaczami celu ITL MARS (Multipurpose Aiming Reflex Sight).

Choć - jak twierdzi generał Bahara - wielkokalibrowy M82A1, ze względu na bardzo silną energetycznie amunicję 12,7 mm x 99, ma znacznie większy zasięg i siłę rażenia, niż wszystkie inne karabiny wyborowe i świetnie sprawdza się w niszczeniu pojazdów czy innych celów technicznych, to jednak jego celność na dalekich dystansach jest zbyt mała, aby skutecznie zwalczać cele żywe. Stąd też, w połowie 2007, Izraelczycy zdecydowali się zastąpić intensywnie wykorzystywanego na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy Barretta nową konstrukcją i zamówili w USA pierwszą partię broni do naboju 8,6 mm x 70, który umożliwia bardzo precyzyjne strzelanie na dystansach do 1200 metrów.

W porównaniu z karabinami wyborowymi do amunicji 12,7 mm x 99 broń strzelająca nabojem 8,6 mm x 70 ma szereg zalet. Po pierwsze, jest znacznie mniejsza i lżejsza - typowa konstrukcja wielkokalibrowa ma masę przynajmniej 12 kg bez celownika (a mniejsza masa wcale nie jest w tym przypadku zaletą), natomiast masa broni kalibru .338 LM jest zazwyczaj jedynie o kilogram większa, niż odpowiednika zasilanego nabojem 7,62 mm x 51. Po drugie, pomimo stosowania w wielkokalibrowych karabinach wyborowych wydajnych hamulców wylotowych, prowadzenie z nich ognia, ze względu na odrzut oraz huk, jest znacznie bardziej męczące dla strzelca, co więcej, zdradzają one położenie stanowiska strzeleckiego, podnosząc przy każdym strzale chmurę pyłu. Po trzecie, broń do amunicji 8,6 mm x 70 jest znacznie celniejsza niż 12,7 mm x 99. Po czwarte, 8,6-mm pociski w znacznie mniejszym stopniu zużywają przewód lufy, co pozwala na jej dłuższe użytkowanie (wojskowy snajper rocznie powinien oddać, w celu podtrzymania nawyków i doskonalenia się, przynajmniej tysiąc-dwa tysiące strzałów), a tym samym obniża koszty eksploatacji. Odrzut karabinu kalibru .338 Lapua Magnum, wyposażonego w hamulec wylotowy, jest porównywalny z 7,62 mm x 51, co oznacza, że strzelec będzie mógł oddać, bez zmęczenia, większą liczbę strzałów niż z broni kalibru 12,7 mm x 99.

Ostatnia poważna zmiana w uzbrojeniu strzelców wyborowych Cahalu miała miejsce w 1997, kiedy to zdecydowano się o zastąpieniu samopowtarzalnych karabinów M14 oraz niespecjalnie udanych rodzimych Galatz (Galil Tzafim), powtarzalnymi amerykańskimi M24 (wojskowa odmiana Remington 700BDL) i Mauser 86SR. Choć wcześniej testowano niemieckie samopowtarzalne karabiny H&K PSG-1 i Walther WA-2000, to koszty zakupu spowodowały, że Cahal zdecydował się na konstrukcje produkowane w Stanach Zjednoczonych, które są kupowane w ramach gigantycznych, corocznie przyznawanych Izraelowi bezzwrotnych pożyczek (FMF) rządu USA.

Najbardziej rozpoznawalnym powtarzalnym karabinem wyborowym Cahal obok am

Pierwsza, licząca 100 sztuk, partia zamówionych w amerykańskiej H-S Precision karabinów HTH dotarła do Izraela w 2008 i wiele z tych konstrukcji było wykorzystywanych podczas styczniowego konfliktu w Strefie Gazy. Izraelscy wojskowi zdecydowali się pokazać je pierwszy raz dopiero teraz, podczas wystawy prezentującej nowy sprzęt i uzbrojenie Cahalu. Jednocześnie poinformowano o zamówieniu drugiej partii 400 karabinów, a także o jego potencjalnym rozszerzeniu o dodatkowe tysiąc Pro-Series 2000 HTH.

H-S Precision dostarcza Izraelowi kompletny system broni wyborowej, w którego skład wchodzi silnie zmodyfikowany karabin (Cahal w miejsce standardowego łoża wybrał łożo z tworzywa sztucznego w maskującym kamuflażu z kolbą mającą chwyt pistoletowy i otwór na kciuk) z systemem szyn montażowych McCann, montażem Leupold Mark 4, skrzynią transportową Hardigg, wskaźnikiem laserowym, pięcioma 7-nabojowymi magazynkami, dwójnogiem Harris, odłączalnym hamulcem wylotowym oraz tłumikiem dźwięku, przybornikiem do czyszczenia i konserwacji broni oraz palmtopem z kalkulatorem balistycznym Horus Vision. Zamówione przez izraelską armię karabiny wyborowe Heavy Tactical Rifle będą zaopatrzone w celowniki optyczne Leupold Mark 4 6x20 z przystawkami noktowizyjnymi Omni Tech AN/PVS-27 MUNS (Magnum Universal Night Sight).

Nowy karabin wyborowy HS Precision ma zastąpić w służbie wielkokalibrowe 12,7-mm E

Warto zauważyć tendencję, że najbardziej doświadczone bojowo armie świata, do których zalicza się amerykańska, brytyjska i izraelska - przechodzą z amunicji 7,62 mm x 51 i często 12,7 mm x 99 na nowy nabój 8,6 mm x 70 (.338 Lapua Magnum). Co więcej, dotyczy to również uzbrojenia większości strzelców wyborowych państw europejskich, gdzie nieformalnymi standardami uzbrojenia stają się fiński SAKO TRG-42 (Finlandia, Turcja, Szwajcaria, Włochy, Hiszpania) oraz - w mniejszym stopniu - brytyjski Accuracy International AWM/AWM-F (Wielka Brytania, Holandia).

Naprzeciw temu trendowi wychodzi, stworzony w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Sprzętu Mechanicznego (OBR SM) w Tarnowie, 8,6-mm karabin wyborowy Alex-338 (zobacz: Nowy karabin Alex-338), należący do rodziny konstrukcji Alex, z której Alex-762 kalibru 7,62 mm x 51 została przyjęta do uzbrojenia Wojska Polskiego pod nazwą Bor.

Pytanie tylko, czy wojskowi decydenci rozumieją potrzebę zakupu tego rodzaju konstrukcji, kiedy walka o stworzenie szkoły strzelców wyborowych z prawdziwego zdarzenia zajęła blisko 3 lata (pierwszy kurs snajperów zakończył się oficjalnie 18 lutego), a jeden z generałów WP po zapoznaniu się z nową konstrukcją oświadczył, że armii ta broń nie zainteresuje, *bowiem trzeba będzie do niej wprowadzić do uzbrojenia nowy nabój*.

Choć 8,6-mm karabin wyborowy H-S Precision HTR został zamówiony w połowie 2007, to jednak ujawniony został dopiero na początku 2009, po operacji w Strefie Gazy. Na drugim planie, zakupiony przez IDF w latach 1990., amerykański Robar SR60 kalibru .300 Winchester Magnum (7,62 mm x 67)

Podczas wystawy sprzętu wojskowego używanego podczas ostatnich starć z Hamasem w Strefie Gazy (zobacz: [Lądowa operacja Izraela w Strefie Gazy](#)) izraelskie siły zbrojne (Cahal) ogłosiły - ustami generała brygady Jossi Bahara - o reorganizacji pododdziałów snajperów. Wyciągnięto wnioski z doświadczeń konfliktu izraelsko-libańskiego z 2006 i zdecydowano o znaczącym zwiększeniu liczby strzelców wyborowych w brygadach piechoty. Ponadto podjęto decyzję o zastąpieniu starszych modeli karabinów wyborowych nowymi, znacznie bardziej celnymi konstrukcjami. W miejscu dwóch drużyn snajperów na poziomie batalionu piechoty, pojawią dwa plutony, których żołnierze - w zależności od potrzeby - będą przydzielani do poszczególnych kompanii.

Do tej pory snajperzy działali zazwyczaj w ośmioosobowych zespołach, podzielonych na cztery pary, w których skład wchodzi strzelec i obserwator. Trzech snajperów w oddziale - w zależności od sytuacji - mogło być uzbrojonych w powtarzalne karabiny wyborowe - 7,62-mm niemieckie Mauser 86SR (duża partia tych konstrukcji, zastępujących starsze modele Mauser SP66, została zakupiona w latach 1996-1998), przy operacjach, w których strzelano na średnich dystansach lub - coraz częściej - amerykańskie M24, jeżeli planowano prowadzenie ognia na większych odległościach (w M24 istnieje możliwość dostosowania broni do silniejszej amunicji 7,62 mm x 67, czyli .300 Winchester Magnum). Możliwe jest również wykorzystanie nowych, zamówionych w ostatnich latach, 7,62-mm samopowtarzalnych karabinów SR-25 produkowanych przez Knight's Armament Co., które stopniowo mają wypierać Mauser 86SR z uzbrojenia. Strzelec z ostatniej pary zawsze wyposażony był w 12,7-mm wielkokalibrowy Barrett M82A1 i to właśnie ta konstrukcja ma być zastąpiona nowymi, amerykańskimi karabinami H-S Precision Pro-Series 2000 Heavy Tactical Rifle (HTR), strzelającymi nabojem 8,6 mm x 70 (.338 Lapua Magnum).

wyposażenia kosztuje około 3,5 tysiąca dolarów / Zdjęcie: HS Precision

Podstawowy model karabinu H-S Precision Pro-Series 2000 Heavy Tactical Rifle. Izraelczycy wybrali jego zmodyfikowaną wersję, wyposażoną m.in. w syntetyczne łożo z chwytem z otworem na kciuk - taka broń bez celownika optycznego i dodatkowego

Obserwatorzy uzbrojeni są w 5,56-mm karabinki automatyczne M16A1-E3 (M16A1 zmodyfikowane do standardu A2 i przystosowane do strzelania amunicją 5,56 x 45 NATO z 4,0-gramowym pociskiem), z celownikami optycznymi Trijicon ACOG 4x32, dwójnogami Harrisa i poduszkami policzkowymi, oraz karabinkami M4 i CTAR-21 z zintegrowanymi celownikami kolimatorowymi i laserowymi wskaźnikami i podświetlaczami celu ITL MARS (Multipurpose Aiming Reflex Sight).

Choć - jak twierdzi generał Bahara - wielkokalibrowy M82A1, ze względu na bardzo silną energetycznie amunicję 12,7 mm x 99, ma znacznie większy zasięg i siłę rażenia, niż wszystkie inne karabiny wyborowe i świetnie sprawdza się w niszczeniu pojazdów czy innych celów technicznych, to jednak jego celność na dalekich dystansach jest zbyt mała, aby skutecznie zwalczać cele żywe. Stąd też, w połowie 2007, Izraelczycy zdecydowali się zastąpić intensywnie wykorzystywanego na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy Barretta nową konstrukcją i zamówili w USA pierwszą partię broni do naboju 8,6 mm x 70, który umożliwia bardzo precyzyjne strzelanie na dystansach do 1200 metrów.

W porównaniu z karabinami wyborowymi do amunicji 12,7 mm x 99 broń strzelająca nabojem 8,6 mm x 70 ma szereg zalet. Po pierwsze, jest znacznie mniejsza i lżejsza - typowa konstrukcja wielkokalibrowa ma masę przynajmniej 12 kg bez celownika (a mniejsza masa wcale nie jest w tym przypadku zaletą), natomiast masa broni kalibru .338 LM jest zazwyczaj jedynie o kilogram większa, niż odpowiednika zasilanego nabojem 7,62 mm x 51. Po drugie, pomimo stosowania w wielkokalibrowych karabinach wyborowych wydajnych hamulców wylotowych, prowadzenie z nich ognia, ze względu na odrzut oraz huk, jest znacznie bardziej męczące dla strzelca, co więcej, zdradzają one położenie stanowiska strzeleckiego, podnosząc przy każdym strzale chmurę pyłu. Po trzecie, broń do amunicji 8,6 mm x 70 jest znacznie celniejsza niż 12,7 mm x 99. Po czwarte, 8,6-mm pociski w znacznie mniejszym stopniu zużywają przewód lufy, co pozwala na jej dłuższe użytkowanie (wojskowy snajper rocznie powinien oddać, w celu podtrzymania nawyków i doskonalenia się, przynajmniej tysiąc-dwa tysiące strzałów), a tym samym obniża koszty eksploatacji. Odrzut karabinu kalibru .338 Lapua Magnum, wyposażonego w hamulec wylotowy, jest porównywalny z 7,62 mm x 51, co oznacza, że strzelec będzie mógł oddać, bez zmęczenia, większą liczbę strzałów niż z

broni kalibru 12,7 mm x 99.

Ostatnia poważna zmiana w uzbrojeniu strzelców wyborowych Cahalu miała miejsce w 1997, kiedy to zdecydowano się o zastąpieniu samopowtarzalnych karabinów M14 oraz niespecjalnie udanych rodzimych Galatz (Galil Tzafim), powtarzalnymi amerykańskimi M24 (wojskowa odmiana Remington 700BDL) i Mauser 86SR. Choć wcześniej testowano niemieckie samopowtarzalne karabiny H&K PSG-1 i Walther WA-2000, to koszty zakupu spowodowały, że Cahal zdecydował się na konstrukcje produkowane w Stanach Zjednoczonych, które są kupowane w ramach gigantycznych, corocznie przyznawanych Izraelowi bezzwrotnych pożyczek (FMF) rządu USA.

Najbardziej rozpowszechnionym powtarzalnym karabinem wyborowym Cahal, obok amerykańskiego M24 (Remington Model 700BDL), jest niemiecki 7,62-mm Mauser 86SR. Na zdjęciu broń w 84. Brygadzie Piechoty Giwati podczas niedawnej operacji przeciwko Hamasowi w Strefie Gazy

Pierwsza, licząca 100 sztuk, partia zamówionych w amerykańskiej H-S Precision karabinów HTH dotarła do Izraela w 2008 i wiele z tych konstrukcji było wykorzystywanych podczas styczniowego konfliktu w Strefie Gazy. Izraelscy wojskowi zdecydowali się pokazać je pierwszy raz dopiero teraz, podczas wystawy prezentującej nowy sprzęt i uzbrojenie Cahalu. Jednocześnie poinformowano o zamówieniu drugiej partii 400 karabinów, a także o jego potencjalnym rozszerzeniu o dodatkowe tysiąc Pro-Series 2000 HTH.

H-S Precision dostarcza Izraelowi kompletny system broni wyborowej, w którego skład wchodzi silnie zmodyfikowany karabin (Cahal w miejsce standardowego łoża wybrał łoże z tworzywa sztucznego w maskującym kamuflażu z kolbą mającą chwyt pistoletowy i otwór na kciuk) z systemem szyn montażowych McCann, montażem Leupold Mark 4, skrzynią transportową Hardigg, wskaźnikiem laserowym, pięcioma 7-naboowymi magazynkami, dwójnogiem Harris, odłączalnym hamulcem wylotowym oraz tłumikiem dźwięku, przybornikiem do czyszczenia i konserwacji broni oraz palmtopem z kalkulatorem balistycznym Horus Vision. Zamówione przez izraelską armię karabiny wyborowe Heavy Tactical Rifle będą zaopatrzone w celowniki optyczne Leupold Mark 4 6x20 z przystawkami noktowizyjnymi Omni Tech AN/PVS-27 MUNS (Magnum Universal Night Sight).

Nowy karabin wyborowy HS Precision ma zastąpić w służbie wielkokalibrowe 12,7-mm Barrett M82A1. Snajper na drugim planie uzbrojony jest w amerykański 7,62-mm karabin wyborowy M24 (Remington Model 700BDL), zaś obserwator obok w 5,56-mm karabinek automatyczny M16A1-E3

Warto zauważyć tendencję, że najbardziej doświadczone bojowo armie świata, do których zalicza się amerykańska, brytyjska i izraelska - przechodzą z amunicji 7,62 mm x 51 i często 12,7 mm x 99 na nowy nabój 8,6 mm x 70 (.338 Lapua Magnum). Co więcej, dotyczy to również uzbrojenia większości strzelców wyborowych państw europejskich, gdzie nieformalnymi standardami uzbrojenia stają się fiński SAKO TRG-42 (Finlandia, Turcja, Szwajcaria, Włochy, Hiszpania) oraz - w mniejszym stopniu - brytyjski Accuracy International AWM/AWM-F (Wielka Brytania, Holandia).

Naprzeciw temu trendowi wychodzi, stworzony w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Sprzętu Mechanicznego (OBR SM) w Tarnowie, 8,6-mm karabin wyborowy Alex-338 (zobacz: Nowy karabin Alex-338), należący do rodziny konstrukcji Alex, z której Alex-762 kalibru 7,62 mm x 51 została przyjęta do uzbrojenia Wojska Polskiego pod nazwą Bor.

Pytanie tylko, czy wojskowi decydenci rozumieją potrzebę zakupu tego rodzaju konstrukcji, kiedy walka o stworzenie szkoły strzelców wyborowych z prawdziwego zdarzenia zajęła blisko 3 lata (pierwszy kurs snajperów zakończył się oficjalnie 18 lutego), a jeden z generałów WP po zapoznaniu się z nową konstrukcją oświadczył, że armii ta broń nie zainteresuje, *bowiem trzeba będzie do niej wprowadzić do uzbrojenia nowy nabój*.

Zdjęcia: IDF

Powiązane wiadomości

[Nowi snajperzy i nowe karabiny Cahalu \(2009-02-19\)](#)

[Lądowa operacja Izraela w Strefie Gazy \(2009-01-04\)](#)